

PROPOSTA D'ESTATUT DEL TREBALL AUTÒNOM

Rambla Santa Mònica, 10 baixos
08002 – Barcelona

Tel. 93 304 68 21 Fax 93 304 68 38
www.autonoms.com

ESTATUT DEL TREBALL AUTÒNOM

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El sistema sociolaboral i el dret del treball en el seu conjunt han patit una transformació molt significativa especialment a partir de la segona meitat del segle XX com a conseqüència, entre altres factors, de l'alteració dels sistemes de producció i dels canvis en l'estructura de l'empresa, la crisi en l'ocupació i l'aparició de formes gerencials alternatives, així com el sorgiment de noves tecnologies.

Tots aquests elements han propiciat un canvi en el concepte del dret del treball tradicional que basat en l'anomenat model "fordista" de producció, tenia els seus pilars fonamentals, d'una banda en una concepció jeràrquica i col·lectiva de les relacions laborals, i correlativament en el contracte de treball com a element central, definit per vincles de subordinació.

Aquesta configuració en definitiva s'ha anat trencant paral·lelament a la simultània aparició d'una nova realitat objectiva com és l'increment del treball independent a la vegada que l'evolució del concepte de subordinació i externalització del treball cap a formes productives econòmicament dependents de la principal.

II

La situació econòmica i social actual no encaixa, per tant, en un model únic de relacions de treball sinó en un model plural, on el concepte del treball com a estructura col·lectiva resulta insuficient, obrint-se pas, al contrari, la concepció d'activitat professional en tant que compromís social i individual del treballador que pot adoptar diverses formes.

La pluralitat i la diversitat són al seu torn característiques definitòries de les maneres i formes de configuració del treball autònom o independent, atès que la realitat ha donat lloc a múltiples models de manifestació d'aquest, que si bé presenten elements comuns, no deixen de mostrar profundes diferències que no impedeixen, malgrat tot, un enquadrament jurídic unitari.

Així resulten evidents els elements que diferencien l'autònom denominat pur o teòricament independent subjecte a les lliures regles del mercat (encara que cada cop la interrelació, la coordinació, la subordinació i fins i tot la dependència determinen més les regles del mercat); i altres figures híbrides o intermèdies impregnades de dependència econòmica i fins i tot organitzativa.

La tradicional bipolaritat entre treball per compte d'altri com a bloc unitari i treball per compte propi amb idèntica assimilació, enteses com a manifestacions oposades i estanques, no té avui suport fàctic, i fins i tot teòric. La realitat de les coses ens mostra l'existència, doncs, d'una àmplia diversitat de manifestacions de l'activitat productiva, de difícil encaix en un dels dos blocs indicats entesos sota la seva concepció tradicional.

Per donar resposta a aquesta situació, en la qual la inclusió o exclusió en una de les categories tradicionals de treballadors, per compte propi o d'altri, suposa la diferència entre la cobertura del dret laboral i la desprotecció actual del dret mercantil i civil, el legislador ha actuat de manera intuïtiva, per la via d'anar reconeixent l'existència de zones grises a fi de, cas per cas, acordar o excloure l'equiparació d'un grup de persones o una activitat concreta a la posició dels treballadors per compte d'altri, quan existeixi cert dubte pel que fa a la seva posició jurídica.

Malgrat tot, aquesta assimilació només pot dur-se a terme a través de tècniques distorsionades mentre el treball autònom no es reconegui i reguli mitjançant un plantejament general sota la perspectiva de la nova realitat sociolaboral a la qual es refereix, tenint en compte que a mesura que les dependències resulten més evidents, augmenta la precarietat en la situació del treballador autònom, que implica una menor protecció social.

III

Les normes jurídiques que configuren el dret del treball en el nostre ordenament són insuficients i ineficaces per regular aquesta realitat laboral nova. És una circumstància especialment greu si ens atenem a l'absència de protecció jurídica d'un important col·lectiu pel mer fet de prestar els seus serveis en un context lliure d'alienat i dependència, i en conseqüència, de restar exclosos de l'àmbit típic de l'Estatut dels Treballadors.

El nostre ordenament ha d'afrontar, doncs, el repte de definir clarament aquesta categoria de treballadors, els treballadors autònoms, i oferir-los un estatus professional coherent i un marc d'actuació reglat i dotat d'instruments de protecció suficients.

Es tracta, per tant, de perfilar l'instrument legal del col·lectiu heterogeni dels treballadors autònoms, tot promocionant el seu desenvolupament i facilitant l'acompliment de la seva activitat professional alhora que s'amplia el marc de protecció sota els principis de cohesió social i de solidaritat del sistema sociolaboral en el seu conjunt, estenent alguns dels drets de fa temps lliurats i consolidats a noves formes d'organitzar el treball.

L'objectiu, per tant, és dissenyar el règim jurídic que faci possible un sistema d'organització lliure i flexible del mateix treball, i ho faci compatible amb els drets i la protecció social dels treballadors que integren el col·lectiu, augmentant el grau de

protecció a mesura que en creix la necessitat, la qual cosa es troba en estreta relació amb el grau de dependència respecte de tercers.

Segons el nostre parer, cal doncs, que aquest instrument normatiu específic per al col·lectiu dels treballadors autònoms incorpori elements de seguretat jurídica, però també de tutela que li siguin propis. Ens trobem davant un grup que necessita protecció social atès que està format per individus que presten un treball per a un altre i per tant són titulars de béns jurídics comuns a la resta dels treballadors, amb independència de quina sigui la forma dependent o independent que tinguin d'exercir la seva activitat.

IV

La situació legal actual pot qualificar-se com de desregularització global i de dispersió d'allò que hauria de formar el marc de relacions jurídiques que envolten el treballador autònom en l'exercici de la seva activitat, i que desemboca en un estat d'incertesa i inseguretat permanents, així com de pràctica desprotecció quant a drets socials, que augmenta a mesura que augmenta el grau de dependència econòmica o organitzativa respecte de tercers.

En efecte, el treball autònom al nostre Estat i als països de l'entorn ha emergit amb força en els darrers anys com a conseqüència de l'evolució productiva ja indicada, i ho ha fet a través de distintes formes de manifestació, que tenen, entre elles i amb altres formes d'exercir l'activitat productiva, fronteres de vegades molt nítides i en d'altres, difuses.

En aquest sentit, avui en dia la figura dels anomenats "falsos autònoms" és de reconeixement comú i comú desafecte, en què l'únic nexa d'unió amb el col·lectiu del treball per compte propi és la seva denominació, ja que confluint-hi totes i cadascuna de les notes definitòries de la relació laboral per compte d'altri descrites en l'article 1.1 de l'Estatut dels Treballadors, es veuen expulsats de l'àmbit de protecció i regulació d'aquest Estatut, per la mera voluntat del seu ocupador, que instrumentalitza les característiques formals d'una relació per compte propi per encobrir un contracte de treball *strictu sensu*, a fi de traslladar costos socials al mateix treballador. En aquests casos, cal desvetllar l'existència del frau realitzat i tornar la relació jurídica al marc de l'Estatut dels Treballadors i la legislació laboral complementària. Aquest col·lectiu no està per tant, inclòs en el present text legal.

D'altra banda, ens trobem amb el conjunt dels treballadors per compte propi o autònoms, com a grup unitari encara que heterogeni, constituït per tots aquells que desenvolupen habitualment una activitat econòmica amb caràcter personal i directe a títol lucratiu, disposant o no de treballadors al seu servei, i que exerceixen la seva activitat en el tràfic mercantil establint relacions de caràcter econòmic matisades per un major o menor grau de dependència econòmica o organitzativa.

Així, també apareixen els treballadors autònoms anomenats "parasubordinats", "dependents", "econòmicament dependents", "satèl·lits", o "trades", diverses nomenclatures per referir-se a un grup únic que estableix relacions, en el

desenvolupament de la seva activitat, amb una o molt poques empreses de les quals arriba a dependre econòmicament, en la mesura que la pràctica totalitat dels seus ingressos depenen d'elles.

Mentrestant, paral·lelament i amb idèntic enquadrament en el col·lectiu dels treballadors per compte propi o autònoms, es troben aquells que obtenen els seus ingressos bé coordinant-se amb d'altres autònoms o petites empreses a través dels grups o empreses xarxa, bé entre una pluralitat més o menys diversificada de clients, la importància dels quals individualment considerada des del punt de vista de l'activitat productiva pot ser menor, de manera que per un costat augmenta la inseguretat pel que fa a la fixació i estabilitat dels ingressos, i per un altre disminueix relativament la dependència respecte d'un client determinat.

S'esdevé, a més a més, que la concurrència d'una manera o d'una altra d'exercir l'activitat no obeeix necessàriament a la lliure elecció del treballador, sinó a circumstàncies com la mateixa naturalesa de la seva activitat, les característiques de la producció o del mercat; sense que la concurrència o absència d'aquestes circumstàncies, i en conseqüència la materialització pràctica de l'acompliment de l'activitat, pugui alterar la pertinença dels treballadors per compte propi a un col·lectiu únic i identificat, que té necessitats de protecció comuna, sense perjudici que existeixin contingències concretes que afectin situacions determinades.

Així, per exemple, els autònoms dependents, com a part ostensiblement debilitada de la relació mercantil que estableixin amb tercers, necessiten mecanismes jurídics que articulin les maneres i formes que han de revestir aquests contractes, i les garanties que se'n deriven enfront d'incompliments de conseqüències desastroses per a l'activitat del treballador, mentre que els autònoms menys dependents no necessiten en la mateixa mesura aquests mecanismes típics. També, tot el col·lectiu en el seu conjunt necessita de forma unitària els sistemes de limitació de responsabilitat, de previsions per a cessament d'activitat o d'una regulació fiscal dotada de sentit pràctic i unitari.

V

Dins de totes les possibilitats que el legislador disposa per instrumentar la regulació d'aquesta nova realitat sociolaboral, i que van des de l'extensió de l'òrbita d'actuació del dret del treball, reconeixent-lo com a dret comú per a totes les prestacions de serveis; fins a la seva extensió només cap a les situacions més properes al concepte tradicional de relació laboral; o a l'exclusió plena d'aquest àmbit per dirigir-lo a l'esfera del dret civil i mercantil, estimem més adequat optar pel reconeixement d'un estatus jurídic propi al treball autònom, dotant-lo de regulació específica, de característiques de vegades coincidents amb la legislació laboral, d'altres més properes a la legislació civil o mercantil, tenint en compte la diversitat de situacions i de maneres d'expressió que tindran lloc.

El present marc jurídic, en el seu contingut legislatiu de norma substantiva mínima, no pot ser un instrument estancat i aïllat del conjunt de l'ordenament jurídic constitucional (nacional i europeu) amb el que s'ha d'interrelacionar i per tant ha de coordinar-se amb el dret civil, mercantil, administratiu, laboral i el dret fiscal.

Aquesta norma aspira així a fixar els continguts mínims de dret necessari i les regles de joc precises, per deixar posteriorment que siguin les parts els qui per via col·lectiva o individual modulin, complementin o millorin el contingut imperatiu legal, però sota la certesa del marc jurídic codificat que romanguí al marge de decisions polítiques de conjuntura.

Tot això, amb la consideració que si el règim jurídic de les relacions de treball per compte d'altri no resulta disponible a la mera voluntat dels seus signataris en cap país d'Europa, sembla necessari delimitar amb certa precisió un marc jurídic que adapti les característiques i virtuts del treball autònom dependent o independent, en el benentès que el treball autònom no només és una realitat expansiva, sinó que a més a més és una realitat positiva atès que suposa una certa remoció de l'alineació, la dependència i la rigidesa clàssica que van marcar les relacions de treball.

Partim de la convicció que per a què aquest col·lectiu pugui desenvolupar-se necessita una profunda renovació no només de la nostra legislació, sinó també de les nostres pràctiques i fins i tot de les seves aproximacions conceptuals, per aconseguir que disposi d'un marc que estimuli la innovació, l'autoocupació i el treball autònom, com a fonts de riquesa, d'ocupació, de coneixement i competitivitat.

VI

Dins aquesta perspectiva, l'Estatut s'estructura en sis títols.

El Títol 1 és el relatiu a la relació individual del treballador autònom, i s'hi tracta el concepte d'aquest, que pretén ser un concepte integrador amb base a les referències legals i jurisprudencials amb què comptem en l'actualitat; així com l'anàlisi de les característiques que conflueixen en la configuració de les seves relacions econòmiques individuals, com ara els drets i obligacions que li resulten d'aplicació.

Pel que fa als drets bàsics recollits en aquest Títol 1, secció segona, suposen simplement el reconeixement de la protecció de què ha de gaudir el treballador autònom en l'exercici dels drets fonamentals i les llibertats públiques que la Constitució reconeix a tot ciutadà pel fet de ser-ho, com així estableix la jurisprudència constitucional en el sentit que els drets fonamentals tenen una eficàcia horitzontal directa en les relacions laborals, mantenint que aquests drets no només afecten les relacions entre l'estat i els ciutadans, sinó que poden aplicar-se també a les relacions de coordinació nascudes entre els particulars.

Així doncs, els drets constitucionals relacionats amb el treball no es refereixen exclusivament al treball per compte d'altri dependent, sinó al contrari, han d'adquirir una dimensió més àmplia com a drets dels ciutadans que exerceixen la seva opció pel treball com activitat social productiva. En la mateixa direcció es manifesta el text de la Constitució europea, que reconeix aquests drets fonamentals al conjunt de la ciutadania.

Però és que, a més a més, la Constitució espanyola estableix una línia de constitucionalització intensa en matèria laboral, i encara que no perfila un sistema laboral, sí que exigeix reconeixement i garantia d'institucions essencials com la lliure elecció de professió o ofici, o el dret al treball etc., que encara que són susceptibles de ser desenvolupats de distinta manera i amb distinta intensitat, reben un reconeixement d'estatus de drets, i no de llibertats, amb tot el contingut programàtic que això suposa.

VII

En el Títol II es reconeixen també com a drets fonamentals, juntament als individuals descrits, els col·lectius. Així, l'article 28 de la Constitució espanyola recull els drets de llibertat sindical i de vaga sota un concepte molt ampli, que tanmateix, la Llei i la jurisprudència posteriors han reduït a l'àmbit exclusiu dels treballadors per compte d'altri.

D'aquesta manera, la Llei orgànica de llibertat sindical, si bé permet, als autònoms que no tinguin treballadors al seu servei, afiliar-se a un sindicat; els impedeix fundar sindicats que tinguin per objecte la tutela dels seus interessos, la qual cosa suposa, sense el menor dubte, reduir a l'absurd l'exercici d'aquest dret, atès que queda referit a un marge residual de participació, mentre que per la seva banda, el dret a la lliure associació que els reconeix l'article 22 de la Constitució espanyola ens remet a la Llei 19/77, relativa a l'associacionisme empresarial, i que té com a finalitat la coordinació en la negociació col·lectiva de la part ocupadora, la qual cosa en deixa fora els autònoms singulars sense treballadors al seu servei, encara que ha estat instrumentalitzada per organitzacions representatives del sector, a la vegada que l'obsoleta Llei preconstitucional de 1964.

Considerem que des de la perspectiva no només de l'article 28 descrit, sinó d'un estat social i democràtic de dret que reconeix l'article 1.1 de la Constitució espanyola, que a més a més garanteix la igualtat de tots els seus ciutadans en l'article 9 d'aquesta, resulta necessari atribuir a tots els treballadors autònoms el dret a sindicar-se lliurement, així com dotar de peculiaritats específiques al dret d'associació d'aquests, instruments tots dos que han de servir per atorgar al col·lectiu pes reivindicatiu suficient i eficàcia defensiva, acreditades a través del volum d'afiliació, capacitat de mitjans i instruments i penetració social de les entitats.

Les organitzacions i associacions representatives del sector han de tenir, de la mateixa manera que els sindicats, estructura i funcionament interns democràtics, si bé la seva creació i l'exercici de la seva activitat han de ser lliures dins el respecte a la Constitució i a la Llei.

Conseqüència obligada del d'abans és el dret a la negociació col·lectiva, que constitueix la institució més dinàmica i l'eina més apropiada per a l'assimilació i l'adequació permanent als canvis, davant l'heterogeneïtat de les formes d'organització del treball, i que en la nostra Constitució troba empara en l'article 37.

Entenem que aquest precepte ha de ser objecte d'interpretació àmplia, no només en funció de la mateixa configuració de l'Estat del benestar a què hem fet al·lusió, sinó

del mateix text de la Constitució europea que recull la voluntat política d'expressar un marc jurídic de relacions laborals basades en els acords col·lectius o acords marc, i que ara tindran expressions diverses mitjançant el seu reconeixement com a un dret dels ciutadans i instrument de solució de conflictes.

D'altra banda, la negociació col·lectiva està evolucionant des de la seva posició tradicional de contracte tarifari per a la determinació del preu del treball en forma de salari, fins a constituir-se en un instrument de regulació laboral general, en el marc de la profunda transformació de les relacions en l'àmbit del dret del treball al qual hem alludit. El següent pas d'aquesta evolució ha de ser l'encaminat a obtenir una negociació col·lectiva que sigui instrument real no només de cohesió social sinó també de participació.

Sota aquesta perspectiva es tracta de fomentar i permetre mitjançant aquesta norma l'augment de la cobertura de la negociació col·lectiva als nous tipus empresarials i sectors sorgits de l'estat actual de l'economia. Amb aquest fi s'estableix expressament la possibilitat que aquests àmbits econòmics es converteixin en àmbits de negociació, incloent-hi els treballadors autònoms.

I tot això, a més a més, perquè la solució contrària de considerar que els treballadors autònoms restin exclosos de la negociació col·lectiva, té l'indesitjable efecte que les condicions de treball d'aquest col·lectiu romanen subjectes a la mera autonomia de la voluntat, amb el perill evident que les empreses imposin els seus interessos a la part econòmicament més feble de la relació jurídica.

Per resoldre aquesta situació, sembla adequat establir mecanismes de representació dels treballadors autònoms en unitats de negociació amb necessitats de protecció homogènia. Qüestions com els drets fonamentals, la prevenció de riscos laborals, les percepcions econòmiques, la formació professional, o l'extinció del contracte, poden pactar-se així, cobrint els buits legals o millorant allò que s'ha establert, amb caràcter mínim, en les normes aplicables al treball autònom.

Aquests mecanismes de representació obren igualment camps d'interlocució amb el sector públic i poden contribuir a les millores dels sistemes de protecció social.

El dret a la vaga, residenciat igualment en l'article 28 de la Constitució, ha estat interpretat de la mateixa manera com d'atribució exclusiva als treballadors per compte d'altri, la qual cosa no ha impedit de cap de les maneres l'aparició de fenòmens de pressió col·lectiva per part de treballadors autònoms que deriva en paralitzacions de la seva activitat professional amb les inevitables conseqüències enfront de tercers, que quan afecten activitats o serveis essencials poden revestir notòria gravetat, i que avui per avui queden aliens al control i la regulació pública.

El reconeixement i l'articulació d'aquestes mesures col·lectives de reivindicació ha de portar la submissió dels treballadors autònoms al procediment i els límits que estableix el Reial Decret Llei de relacions de treball, de tal manera que l'atur col·lectiu ha de suposar la suspensió del contracte, però també la submissió al procediment establert, la intervenció dels organismes conciliadors i molt especialment la garantia dels serveis essencials per a la comunitat.

L'atur reivindicatiu en la dimensió que hem expressat i en tant que expressió de protesta social, pot estar o no dirigit enfront d'una empresa o empreses concretes, a una genèrica interlocució enfront de tercers o fins i tot enfront d'una acció de govern o una política que es consideri contrària als interessos del sector.

VIII

Igualment, es regula el contingut del contracte a través del qual instrumenti la seva activitat amb tercers, les característiques pròpies del contracte realitzat pels autònoms dependents, la modificació, suspensió i extinció d'aquest; les accions que se'n derivin i el seu termini de prescripció.

Les relacions contractuals dels treballadors autònoms han de definir-se en un marc jurídic flexible que es pugui adaptar a les exigències de competitivitat i de protecció dels subjectes implicats. Malgrat tot, l'ordenació legislativa actual de subcontractació no s'ha emmotllat a les millores de les condicions de treball i l'avanç que en altres terrenys s'ha produït per als drets socials dels treballadors.

Per tot això, i en atenció a la situació de major debilitat quant a la seva posició contractual que afecta els econòmicament dependents, hem establert un apartat especial referit als mateixos i caracteritzat per un plus de protecció.

Pel que fa al temps de prestació de serveis i al règim de descans dels treballadors autònoms dependents, partim de la base que la negociació col·lectiva donarà una resposta a les necessitats dels treballadors autònoms dependents en aquest sentit, entenent que no han d'existir obstacles perquè el conveni col·lectiu d'una empresa imposi el respecte de les normes bàsiques de jornada respecte als autònoms dependents que presten els seus serveis en els seus mateixos centres de treball. També podrien regular aquesta matèria els convenis col·lectius específics dels treballadors autònoms.

Per als supòsits d'inexistència de convenis o de manca de previsió dels mateixos, i inspirant-nos en la Directiva 2003/88 de la Comunitat Europea, i bàsicament en el seu article 17 que permet establir limitacions en aquests sentits front els treballadors que posseeixen llibertat d'organització de la seva jornada, el present Estatut preveu un període de durada màxima de les jornades, descansos entre aquestes, treball nocturn i ritme de treball.

Quant als treballadors autònoms que presten els seus serveis en el seu mateix local o domicili, i si no hi ha negociació col·lectiva al respecte, es preveu que la càrrega de treball i els criteris d'obtenció de resultats, no poden ser tals que vulnerin clarament els drets de descans previstos per als altres treballadors autònoms, evitant el seu aïllament amb respecte d'altres treballadors de l'empresa.

Malgrat tot, un mínim sentit de justícia exigeix, en defecte dels convenis indicats, la previsió expressa de circumstàncies de cas fortuïts com naixements, morts o malaltia de familiars. Sota aquestes circumstàncies, la Llei preveu les situacions descrites donant lloc a la suspensió del contracte amb dret a retribució.

La solució extrajudicial de conflictes, siguin col·lectius, o individuals d'interessos, constitueix un instrument que s'ha demostrat com a molt valuós del model de relacions laborals i d'autocomposició, que es dirigeixen a la solució dels conflictes en l'àmbit de les empreses o dels sectors, actuant com a institucions clàssiques la mediació i/o l'arbitratge, centrats en les organitzacions més representatives i en els instruments establerts de comú acord amb aquestes per l'Administració.

IX

El Títol III està dedicat a la protecció social del treballador autònom, així com a la salut i seguretat d'aquest en l'acompliment de la seva activitat.

Els treballadors autònoms dins de l'Estat espanyol posseeixen un règim específic de Seguretat Social, apartat i alternatiu al Règim General, i que es troba residenciat en el Reial Decret 2530/70 de 20 d'agost de regulació del Règim Especial dels Treballadors Autònoms de la Seguretat Social, més conegut com a RETA.

La coexistència dels principis d'homogeneïtat i heterogeneïtat en el nostre sistema de previsió públic s'hi troba des del seu inici, i s'estén no sols a la diversitat de règims existents, sinó a la pluralitat d'entitats gestores i sistemes de protecció.

En aquest sentit, la mateixa Llei de bases de la Seguretat Social 193/1963 de 28 de desembre, ja proclamava la pluralitat de règims, si bé *inspirats en un principi homogeneïtzador que tendeixi cap a la unitat*.

En aquest context s'emmarca l'existència del règim especial per als treballadors autònoms, i que si bé compta amb raons històriques, econòmiques, administratives i teleològiques que expliquen la seva existència, ara entenem que ha d'adaptar-se a la realitat social a què es refereix i dirigeix.

Ja en els darrers temps, el règim ha anat evolucionant, si bé lentament i insuficientment, en la doble vessant: d'una banda convertint-se en una mena de "règim escombra" que ha vingut a englobar totes aquelles relacions diferenciades del treball per compte d'altri ordinari; i d'altra banda, augmentant la seva esfera protectora en el sentit d'anar-se equiparant al nivell de cobertures ofertes pel Règim General.

El principi d'homogeneïtzació de sistemes, que com hem vist formava part de la mateixa voluntat del legislador que va dissenyar en el seu origen el sistema de la Seguretat Social, ha inspirat la pràctica totalitat de les reformes legislatives que se n'han anat produint successivament. Es va incloure així entre les recomanacions del Pacte de Toledo (si bé mantenint la dualitat entre el Règim General i el de Treballadors Autònoms), i dels acords de pensions realitzats entre els successius governs i les forces socials (l'últim dels quals es va produir l'1 d'abril de 2001), i ha tingut com a màxims exponents de la seva materialització pràctica les últimes reformes legislatives, entre les quals es troba amb caràcter destacat la Llei 53/2002 de 30 de desembre, que incorporant a la LGSS la Disposició Addicional trenta-

quatre, ha estès l'acció protectora per contingències professionals als treballadors inclosos en el RETA.

No obstant això, la tendència homogeneïtzadora no ha servit fins a l'actualitat per corregir el dèficit de protecció que suposa l'afiliació a aquest règim especial.

Igualment, les millores en la protecció que s'han fet extensives a les contingències professionals, si bé suposen com és obvi un pas endavant en el camí de l'homogeneïtzació, en revestir el caràcter de millora voluntària avui per avui, impliquen que sigui objecte de valoració individualitzada per cada treballador el balanç risc/benefici, el qual, contextualitzat en el marc descrit de deficiències quant a la protecció pel que el nexa de causalitat amb la contingència és més rigorós, major cotització, i pluralitat de gravàmens i costos so bretot a l'inici de l'activitat i per als més joves, pot fer prevaler l'assumpció del risc i per tant donar lloc a importants llacunes de protecció, i en la seva conseqüència un resultat o contrari al que la reforma persegueix.

Resulta evident concloure que a mesura que l'acció prestacional destinada a aquest Règim Especial va augmentant pel que fa a les contingències protegides i a l'extensió de les cobertures, aproximant-se en definitiva al Règim General, les cotitzacions triades pels afiliats aniran aproximant-se als seus ingressos reals, objectiu desitjable atès que reduirà l'existència de llacunes de protecció des del punt de vista dels afiliats i de la pau social, al mateix temps que augmentarà la capacitat recaptadora de la Seguretat Social allunyant definitivament el concepte de frau del treball autònom.

Resten encara per aconseguir altres reivindicacions clàssiques dels treballadors autònoms, que segons el nostre parer obeeixen a criteris bàsics de justícia com són el treball autònom a temps parcial, la contractació de familiars, la jubilació anticipada, la prestació per cessament d'activitat per causes objectives així com la possibilitat de subscriure convenis especials en condicions d'equiparació al Règim General de la Seguretat Social.

Un altre dels problemes sorgeix de l'obligació de calcular les cotitzacions partint d'unes bases mínimes l'import de les quals es fixa reglamentàriament, convertint-se en el que de *facto* és un impost sobre el mateix treball o més concretament sobre la disposició a efectuar un treball més o menys independent, perquè l'obligació de cotitzar actua encara que no hi hagi ingressos professionals. La distorsió inevitable d'aquest principi rau en què si bé en alguns supòsits els ingressos reals dels autònoms poden superar les bases de cotització, en d'altres poden ser notablement inferiors, com en els casos d'inicis d'activitat, períodes de crisi etc., de manera que la cotització es converteix en un desincentiu clar de la realització de l'activitat per compte propi o de la mateixa cotització, o disminuint la capacitat de resistència en els períodes de crisi.

La solució es trobaria, segons el nostre parer, en el futur, recorrent a la imposició sobre la renda neta.

Aquestes mesures que incloem, es troben en íntima connexió amb el plantejament que la futura Constitució europea tindrà sobre el Règim Especial de Treballadors

Autònoms de la Seguretat Social que hem examinat.

En aquest sentit, l'article 11-34 recull el "*reconeixement i respecte de la Unió a l'accés a les prestacions de la Seguretat Social i als serveis socials*" garantint la protecció en supòsits com ara la maternitat, malaltia, accidents laborals, dependència, vellesa o desocupació, atenent les modalitats establertes per la Unió, les legislacions i les pràctiques nacionals.

Ens trobem, doncs, davant el reconeixement i la ratificació expressa i definitiva del text constitucional dels sistemes públics de Seguretat Social i els Serveis Socials dels Estats, com a necessaris i imprescindibles en la configuració d'un model social europeu basat en l'Estat del benestar i en la cohesió social.

Això implica igualment la necessitat de la Unió de coordinar els diferents sistemes amb la finalitat no només d'estendre els avantatges socials sota el principi d'igualtat i solidaritat, sinó de garantir-los a tots els ciutadans comunitaris que exerceixen el dret a la lliure circulació de les persones en el marc del que aspira a ser una "protecció social avançada".

Del que s'ha exposat es dedueix que molt probablement aquesta tasca constituent suposarà una empenta definitiva a l'objectiu d'aconseguir la plena equiparació de protecció entre els diversos règims a què se sotmetin els treballadors de l'Estat, sigui quina sigui la forma que tinguin d'exercir la seva activitat laboral.

X

El Títol III es refereix igualment a la situació de seguretat i salut en el treball dels treballadors autònoms.

Resulta indiscutible que el treballador autònom està subjecte, en l'exercici de la seva activitat, a idèntics riscos potencials que el treballador per compte d'altri (i així ha estat reconegut a la Llei de prevenció de riscos laborals). No obstant això, els treballadors autònoms no pertanyen en puresa a l'àmbit subjectiu d'aquesta Llei, sinó que només són objecte de referències i apreciacions puntuals, considerant-los sempre sota la perspectiva de la seva participació en un procés del qual se'n poden derivar conseqüències danyoses per a tercers, però no per a ells mateixos.

Malgrat tot, la configuració dels drets constitucionals a la seguretat i salut al treball (article 40 en interrelació amb els articles 15 i 42) no fan cap esment que pugui ser interpretat com a excloent al treball per compte d'altri, la qual cosa és predicable igualment de l'àmbit europeu, que ja des de la Resolució del Consell de 3 de juny de 2002 pren com a objectiu exprés la prevenció de riscos en el treball autònom.

Per això, sembla necessari afrontar la regulació de prevenció de riscos del treball autònom sota la perspectiva d'aquest mandat i entenent que incorpora aspectes tant formatius com de supervisió i control per part de l'Autoritat Administrativa, distingint al seu torn la situació en què es troben els autònoms dependents.

En l'articulació d'aquest sistema de prevenció, hi estaria indicada la participació de les organitzacions representatives del col·lectiu tant des de la perspectiva de la formació, com de l'anàlisi dels riscos.

XI

El Títol IV aborda tan sols amb caràcter programàtic el règim fiscal dels treballadors autònoms.

Des del punt de vista tributari, la situació dels treballadors autònoms no té un tractament específic ni tampoc ha estat abordada amb caràcter sistemàtic des del punt de vista legislatiu, sinó que és objecte d'una àmplia dispersió jurídica no exempta de crítica.

Efectivament, i en una anàlisi prèvia, resulta que l'adopció d'una forma jurídica societària per a l'acompliment de l'activitat suposa, per aquest mer fet, l'atribució de beneficis fiscals. Així, l'impost que grava el benefici de les persones jurídiques (de societats) és proporcional, mentre que l'impost que grava els beneficis de les persones físiques (sobre la renda) és progressiu, de manera que la diferència entre el tipus marginal màxim de l'impost sobre la renda i l'impost de societats és de 10 punts a favor d'aquest darrer.

El sotmetiment a un impost progressiu suposa, a més a més, com va sostenir la Recomanació 94/390/CE de la Comissió Europea de 25 de maig de 1994, que els treballadors autònoms retinguin menor porció de benefici per destinar a la reinversió, situació que es patentitza especialment en l'accés a les noves tecnologies íntimament relacionat amb la competitivitat.

El sistema d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda, si bé mereix una valoració positiva en tant que element simplificador de les obligacions tributàries, exigeix una adequació més exacta a la realitat de les noves activitats i professions i a més a més la revisió dels mòduls vigents, propis d'estructures econòmiques ja obsoletes.

Des del punt de vista organitzatiu, el compliment de la normativa fiscal i la resta de reglamentacions públiques (administratives, de Seguretat Social i comptables) és, a més a més, proporcionalment més onerosos per als autònoms que per a les grans empreses.

De la mateixa manera, les dificultats que acompanyen la posada en marxa de l'activitat, arriben a exercir un efecte clarament dissuasiu. A més a més, els primers exercicis de l'activitat són els més complicats de cara a obtenir un flux d'ingressos que garanteixi la continuïtat, la qual cosa entenem que aconsella la intervenció dels poders públics en el seu favor mitjançant la concessió d'ajudes en aquesta primera fase a través de crèdits tous, moratòries fiscals, programes de formació i assessorament dels nous autònoms, mesures totes en les quals les organitzacions representatives podran tenir participació activa.

És cert que en els darrers temps s'han adoptat algunes mesures de beneficis fiscals totals o parcials a les que s'han pogut acollir els treballadors autònoms. No obstant

això, les seves regulacions són escasses i poc desenvolupades, i a més a més, en estar la seva aplicació a les mans de l'administració, aquesta ha tendit a realitzar una interpretació clarament restrictiva dels beneficis fiscals que contenen, amb la qual cosa s'acaba contradient la voluntat del legislador.

Això, unit a la tradicional absència de capacitat d'influir en l'entorn polític i institucional en la recerca de solucions als problemes que ha tingut el col·lectiu, fa precís establir mesures d'interlocució amb l'Administració pública, de caràcter estable a través de la constitució d'una Comissió Consultiva del Règim Fiscal del Treball Autònom, amb seu al Ministeri d'Hisenda, en la que hi participarien les organitzacions representatives del col·lectiu.

Aquest organisme consultiu haurà de treballar en l'elaboració de propostes que tendeixin a la solució dels problemes del sector, que en ser de caràcter estructural han de ser abordats a través de mesures globals de caràcter permanent, que haurien de confluïr en un règim fiscal propi que englobi el tractament dels més importants tributs que afectin el col·lectiu.

XII

Una de les característiques bàsiques que defineix l'activitat econòmica laboral per compte propi és, sens dubte, l'extensió de la responsabilitat del treballador autònom al seu patrimoni personal i familiar si s'escau, arribant a la totalitat dels béns d'aquest, ja siguin presents, o bé siguin futurs, cosa que s'aplica en virtut de l'actual legislació civil i mercantil.

Aquesta circumstància actua, sens dubte, com a un element de sincentivador en la promoció, en la reinversió, i en el desenvolupament normal de l'activitat en el seu conjunt que es veu subjecta al que es percep com a una amenaça permanent.

A més a més, aquesta extensió limitada de la responsabilitat és una característica exclusiva predicable d'aquest tipus de treballadors, sense que tingui equiparació amb cap altra forma d'exercici de l'activitat econòmica, així com tampoc cap tipus de justificació atenent les obligacions fiscals i registrals d'absoluta transparència pública a què es veu sotmès el col·lectiu.

D'altra banda, la garantia enfront de tercers podria no sols salvaguardar-se, sinó fins i tot refermar-se respecte a la situació actual (que no obliga els autònoms a disposar de béns propis de cap tipus, sinó molt al contrari, gairebé els indueix als estats d'insolvència personal) a través d'un registre de béns afectes, en el qual constarien anotats, a tots els efectes públics, aquells béns propis del treballador autònom, vinculats a la seva activitat econòmica i, per tant, especialment subjectes a les conseqüències derivades d'aquesta.

D'aquesta manera en sortiria beneficiada l'activitat econòmica en el seu conjunt, en dotar-la de majors garanties i seguretat jurídica, i específicament el treball autònom en tant que incentiu als promotors i a l'expansió en l'acompliment de l'activitat que els sigui pròpia.

D'altra banda, i en supòsits de crisi que donin lloc a un procediment concursal, bé sigui ordinari o, el que serà més habitual, abreujat (deutes no superiors a un milió d'euros), entenem que dins l'administració concursal, com a òrgan pluripersonal o unipersonal si s'escau, però dipositari de les facultats de gestió del patrimoni i de representació dels interessos dels creditors, la participació de tècnics designats per les organitzacions representatives seria molt positiva, a fi d'agilitar el procés mitjançant la intervenció d'especialistes en la matèria.

La intervenció d'aquests tècnics vindria donada a instàncies del jutge, i cauria en la designació dels experts del món del dret i l'economia relacionats amb el treball autònom que consideressin adequats, com a únic integrant en el cas del procediment abreujat, i en substitució d'alguns dels tècnics nomenats en el cas del procediment ordinari.

Des d'un altre angle, però també en l'apartat de la insolvència, quan el treballador autònom resulti creditor en un procediment concursal, els seus crèdits hauran de ser considerats com a dotats de privilegi general o especial en els termes i condicions establerts en la Llei concursal i amb els límits previstos en aquesta per als treballadors per compte d'altri.

XIII

El Títol V aborda l'estudi de les relacions entre Administració pública i el treball autònom.

L'Administració pública, i especialment la laboral, sempre ha tingut una importància rellevant en el sistema de gestió del model de relacions laborals espanyol i en el conjunt estructural de l'Administració pública espanyola. La descentralització de les competències de gestió i ordenació, derivada del Títol VIII de la Constitució, ha abundat en aquest sentit, així com en el de configurar la seva obligació d'atendre a criteris servicials com corresponen a una Administració pública democràtica.

Així, dins el Títol VII de la Constitució espanyola, dedicat a Economia i Hisenda, l'article 129 en el seu número 2 diu literalment que *"els poders públics promouran eficaçment les diverses formes de participació a l'empresa. També establiran els mitjans que facilitin l'accés dels treballadors a la propietat dels mitjans de producció"*. Doncs bé, l'autoocupació, en la seva doble modalitat individual i col·lectiva (treball autònom, cooperativa, societat laboral), és, sens dubte, una de les fórmules idònies de propietat i participació dels treballadors en els mitjans de producció dels béns i serveis.

Per la seva banda, l'Estratègia Europea per a l'Ocupació, formulada a partir de la Cimera de Lisboa, considera que la capacitat emprenedora i l'autoocupació són formulacions prioritàries i bàsiques per a la consecució de la plena ocupació, objectiu de la Unió Europea, mentre que l'article 111-141 de la nova Constitució europea, preveu l'establiment d'una Llei marc que tingui com a finalitat l'accés a les activitats per compte propi i el seu exercici.

Per tot això, l'Estat espanyol ha de reconèixer com a tasca d'interès públic la

promoció, estímul i desenvolupament del treball autònom i l'autoocupació, i de les seves estructures d'integració econòmica i representativa, la llibertat i l'autonomia de la qual garanteix.

En aquest sentit, el Govern de l'Administració central de l'Estat actuarà en aquest ordre amb caràcter general a través el Ministeri de Treball i Afers Socials, sense perjudici de les facultats d'altres ministeris per raó de l'activitat empresarial o professional. Així mateix, assegurarà la coordinació interministerial en la feina de foment del treball autònom i crearà el marc d'actuació en les competències que corresponguin a les comunitats autònomes.

D'altra banda, l'Estat ha d'ajudar a desenvolupar el treball autònom per mitjà de la legislació. Creació d'òrgans públics per a la tutela, foment i promoció. Adopció de mesures fiscals, financeres i d'assistència tècnica. Regulació de l'associacionisme i de la participació institucional. Seguiment estadístic.

Així mateix, ha d'assegurar la igualtat de competència del treball autònom amb relació a la resta de les empreses de major dimensió, així com garantir la igualtat d'accés al treball per compte propi per a tots els ciutadans, amb independència del seu sexe, edat, raça o nacionalitat.

Per a una més adequada i eficaç gestió de les funcions de l'Estat en aquesta matèria, i per assegurar el seu caràcter participatiu, es constitueix el Consell Estatal del Treball Autònom (CETA), ens que, dotat de personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, ha d'actuar com màxim òrgan de representació, foment i promoció del treball autònom i de les seves organitzacions representatives.

En aquest sentit, no podem oblidar que en una Administració pública servicial i democràtica com la que ens hem atribuït, són les organitzacions representatives dels ciutadans (en tant que titulars de drets i no com a mers administrats) els qui ostenten un dret preferent a la integració en els òrgans administratius de gestió.

XIV

Un dels problemes de major calat que afecten el treballador autònom en l'exercici de la seva activitat és precisament l'accés a la jurisdicció. Efectivament, s'esdevé que segons la legislació vigent resulta competent la jurisdicció civil per al coneixement de les qüestions litigioses que puguin sorgir amb vista al tràfic econòmic i contractual d'aquests treballadors.

La conseqüència no és cap més que una inversió en temps i mitjans econòmics infinitament superior a la que seria necessària per accedir a la jurisdicció social, que és incomparablement més àgil i dinàmica, més propera en el seu mecanisme processal a la realitat, i sobretot molt més accessible, davant la innecessarietat del mecanisme de representació a través dels Procuradors dels Tribunals, i fins i tot de defensa lletrada en ocasions i l'absència d'imposició de costes en cas de venciment.

Per tant, el fet de negar l'accés dels treballadors autònoms a la jurisdicció social en defensa dels seus interessos econòmics laborals suposa vedar-los també el dret a

la tutela judicial efectiva, que recollit en l'article 24 de la Constitució espanyola, no té la mateixa virtualitat pràctica que la Carta Magna atorga a tots els ciutadans i per tant als treballadors autònoms.

Per tot això, entenem que han de ser els òrgans jurisdiccionals de l'ordre social els qui hagin de conèixer les qüestions litigioses que se suscitin amb vista a l'aplicació de la Llei que ens ocupa, i en aquest sentit es manifesta el Títol VI.

XV

D'altra banda, la present norma no és un exemple aï llat. La pràctica totalitat dels països europeus, conscients de la realitat comuna del creixement i evolució al seu si del treball autònom en els termes que hem analitzat, han abordat amb major o menor nivell de desenvolupament l'anàlisi i sistematització jurídica d'aquesta situació.

Aquest és el context, la convicció comuna dels països de la Unió Europea convergent en la necessitat de facilitar l'accés a les activitats per compte propi i el seu exercici, objectiu que exigeix un esforç quant al seu reconeixement i ordenació normativa.

Així ho recull expressament el Tractat pel qual s'estableix la Constitució europea, que fa una primera aproximació a la definició de l'activitat per compte propi, considerant com a serveis les prestacions realitzades a canvi d'una remuneració, i establint a més a més la necessitat de regular aquestes activitats a través d'una Llei marc que tindrà per objecte la coordinació de les disposicions legals reglamentàries o administratives relatives a l'accés i exercici de les activitats per compte propi, alhora que garantirà la lliure prestació de serveis als països de la Unió, eliminant les restriccions a la llibertat d'establiment (Títol III, subsecció segona).

TÍTOL 1 DE LA RELACIÓ INDIVIDUAL DEL TREBALLADOR AUTÒNOM

CAPÍTOL 1: DISPOSICIONS GENERALS SECCIÓ PRIMERA - ÀMBIT D'APLICACIÓ I FONTS

Article 1r: Àmbit d'aplicació

El present estatut s'aplica a les persones físiques que prestin els seus serveis o realitzin una activitat econòmica de forma autònoma i independent amb caràcter personal, habitual i directe, a títol lucratiu i sense percebre una remuneració de naturalesa salarial, sense subjecció a contracte de treball i encara que utilitzin el servei remunerat d'altres persones.

Queden inclosos dins àmbit d'aplicació d'aquesta Llei a aquells treballadors per compte propi que de forma coordinada, continuada, personal i directa i en règim d'exclusivitat o no, realitzin la seva activitat per a un empresari del qual depenen econòmicament.

Hi ha dependència econòmica, als efectes d'aquesta Llei, quan el treballador autònom rebi amb caràcter mensual o en còmput anual d'un mateix empresari remuneracions que suposin la font principal de subsistència del treballador.

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per empresa contractant tota persona física o jurídica o comunitat de béns que rebi les prestacions de serveis de les persones referides en l'apartat anterior.

El present Estatut s'aplica als treballadors autònoms estrangers que prestin els seus serveis legalment a l'Estat espanyol en els mateixos termes i condicions que per als ciutadans de l'Estat espanyol.

Article 2.- Relacions excloses.

S'exclouen de l'àmbit regulat per la present Llei:

Les prestacions de serveis que no compleixin els requisits previnguts en l'article 1, i especialment:

a) Els treballadors que voluntàriament prestin els seus serveis retribuïts, per compte d'altri i dins l'àmbit d'organització i direcció d'una persona física o jurídica denominada ocupador o empresari, en els termes i condicions previstos en l'article 1 del Reial Decret Legislatiu 1/1995 de 24 de març, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors.

b) L'activitat que es limiti purament i simplement al mer acompliment del càrec o membre dels òrgans d'administració a les empreses que tenen la forma jurídica de societat, i sempre que la seva activitat a l'empresa només comporti les comeses inherents a aquest càrec.

c) Les relacions laborals especials establertes en l'Estatut dels Treballadors.

Article 3.- Fonts de la relació de prestació de serveis del treballador autònom.

Els drets i obligacions derivats de la prestació de serveis pel treballador autònom es regulen:

- a) Pel present Estatut i per les disposicions legals i reglamentàries d'aplicació.
- b) Pels acords i convenis col·lectius regulats en el Títol 11 d'aquesta Llei.
- c) Per la voluntat de les parts, manifestada al contracte de prestació de serveis; sent nuls els pactes o condicions menys favorables o contraris als drets reconeguts en el present Estatut que tenen la natura d'irrenunciables són nuls, així com els establerts en altres disposicions legals o convenis col·lectius que els resultin d'aplicació.

d) Pels usos i costums locals i professionals.

SECCIÓ SEGONA.- DRETS I OBLIGACIONS BÀSIQUES DEL TREBALLADOR AUTÒNOM

Article 4.- Drets bàsics

1.- Els treballadors autònoms tenen com a drets bàsics amb el contingut i abast que per a cadascun d'ells disposi la seva normativa específica, els de:

- a) Treball i lliure elecció de professió i ofici.
- b) Lliure sindicació i associació.
- c) Negociació col·lectiva
- d) Accions col·lectives.
- e) Atur reivindicatiu.
- f) Dret de reunió.

2.- En la seva prestació de serveis, els treballadors autònoms tenen dret:

- a) A l'ocupació efectiva.
- b) A la formació i desenvolupament professional en l'exercici de la seva activitat.
- c) A no ser discriminats directament o indirectament en l'exercici de la seva activitat per raons de sexe, estat civil, edat dins els límits marcats per aquesta Llei, origen racial o ètnic, condició social, religió o conviccions, idees polítiques, orientació sexual, afiliació o no a un sindicat o associació, així com per raó de llengua dins l'Estat espanyol.
- d) Tampoc poden ser discriminats per raó de discapacitat, disminucions físiques, psíquiques i sensorials sempre que es trobin en condicions d'actitud per a l'acompliment de l'activitat que els sigui pròpia.
- e) A la seva integritat física i a una adequada política de seguretat i salut en l'acompliment de la seva activitat.
- f) Al respecte a la seva intimitat i a la consideració deguda a la seva dignitat, inclosa la protecció enfront d'ofenses verbals o físiques de natura sexual i enfront de l'assetjament per raó d'origen racial o ètnic, condició social, religió o conviccions, idees polítiques, orientació sexual, associacionisme, discapacitat i edat.
- g) A la percepció puntual de la retribució pactada o deguda per la prestació de serveis o activitat efectuada.
- h) A l'exercici de les accions derivades de la realització de la seva activitat.

Article 5.- Deures bàsics

Són obligacions bàsiques dels treballadors autònoms les següents:

- a) Complir amb les obligacions pactades en els seus respectius contractes.
- b) Observar les mesures de seguretat i salut laboral que en funció de la seva activitat els resultin d'aplicació.

c) Complir amb qualssevol altres deures que derivin de les fonts enumerades en l'article 3 de la present Llei.

SECCIÓ TERCERA- ELEMENTS I EFICÀCIA DEL CONTRACTE DE PRESTACIÓ DE SERVEIS. REGULACIÓ DELS CONTRACTES DELS AUTÒNOMS DEPENDENTS.

Art. 6. Capacitat per contractar.

Poden concertar contractes els treballadors autònoms que compleixin els requisits següents:

- a) Han de disposar de plena capacitat d'obrar conforme al que disposa el Codi Civil.
- b) Els majors de setze anys. Els treballadors autònoms menors de divuit anys no poden prestar els seus serveis en horaris nocturns ni en aquelles activitats que el Ministeri de Treball i Afers Socials, prèvia consulta amb els interlocutors socials més representatius d'aquest col·lectiu, declari insalubres, penosos, nocius o perillosos, tant per a la seva salut i integritat física i psíquica com per a la seva formació professional i humana.
- c) Els estrangers de conformitat amb la legislació específica sobre la matèria.

Article 7. Forma del contracte

1.- El contracte de prestació de serveis realitzat pel treballador autònom, pot concertar-se per escrit o de paraula. El contracte s'ha de presumir existent quan la prestació exercida pel treballador autònom compleixi els requisits previstos en l'article 1 de la present Llei.

2.- Han de constar els contractes per escrit quan així ho exigeixi una disposició legal o convencional.

3.- En els contractes concertats per escrit ha de constar necessàriament l'objecte, la durada i la retribució pactada.

Article 8. Validesa del contracte.

La nul·litat d'una o diverses clàusules o condicions no essencials del contracte no n'ha d'impedir la subsistència pel que fa a la resta.

CAPÍTOL II REGULACIÓ DELS CONTRACTES CELEBRATS PELS AUTÒNOMS DEPENDENTS

SECCIÓ PRIMERA.- FORMA, DURADA I REGISTRE

Article 9.- Forma i validesa del contracte

Han de constar necessàriament per escrit aquelles relacions contractuals concertades pels treballadors autònoms dependents definits en l'article 1, paràgraf segon de la present Llei. En cas que no s'observi aquesta exigència, el contracte s'ha d'entendre concertat per temps indefinit, excepte prova en contra que acrediti la seva naturalesa temporal.

En cas de nul·litat del contracte per manca dels seus elements essencials, el treballador autònom dependent té dret a la retribució dels serveis prestats corresponent a un contracte vàlid.

Article 10.- Període de prova.

1.- El contracte subscrit entre el treballador autònom dependent i un empresari pot preveure l'existència d'un període de prova que ha de figurar necessàriament per escrit en el text d'aquest, i la durada del qual en cap cas pot ser superior als sis mesos.

2.- El treballador autònom dependent i l'empresari estan respectivament obligats a la realització de les experiències que constitueixen l'objecte de la prova.

3.- Durant el període de prova, qualsevol de les parts pot, sense necessitat d'al·legar cap causa, desistir de la continuació del seu vincle contractual.

4.- Les situacions d'incapacitat temporal, maternitat, adopció i acolliment que afectin el treballador autònom dependent durant el període de prova interrompen el còmput d'aquest.

Article 11. Durada del contracte

Les parts poden fixar lliurement la durada del contracte pel qual es vinculen.

Article 12. Registre del contracte.

Els contractes referits en l'article 9 d'aquesta Llei han de registrar-se a l'Administració laboral competent en un termini no superior a deu dies des de la seva concertació.

SECCIÓ SEGONA.-TEMPS DE PRESTACIÓ DE SERVEIS I RÈGIM DE DESCANS

Article 13. Temps de prestació de serveis.

El temps de prestació de serveis i el seu mòdul de fixació és el pactat en els acords i convenis col·lectius.

Article 14. Temps de descans.

1.-Malgrat el que disposa l'article anterior, en aquelles prestacions de serveis que

exigeixin la presència diària del treballador autònom dependent en una empresa o centre d'activitat, aquest treballador té dret a un descans mínim d'onze hores consecutives en un període de vint-i-quatre. Un descans mínim setmanal de dia i mig, que s'ha d'ampliar a dos dies en cas dels menors de 18 anys, i una durada mitjana del treball no superior a quaranta hores setmanals.

2.- Els treballadors autònoms que prestin els seus serveis en el seu propi local o domicili, han de tenir una càrrega de treball i ser -los aplicables criteris d'obtenció de resultats equivalents als dels treballadors que prestin els seus serveis als locals de l'empresa.

3.- El treballador autònom dependent que presti els seus serveis en les condicions assenyalades en el punt primer del present article, previ avís i justificació, pot interrompre la seva prestació de serveis amb dret a retribució per algun dels motius i pel temps següent:

- a) Quinze dies naturals en cas de matrimoni.
- b) Dos dies pel naixement de fill o per la mort, accident o malaltia greus o hospitalització de parents fins al segon grau de consanguinitat o afinitat. Quan, a aquest efecte el treballador autònom necessiti fer un desplaçament, el termini ha de ser de quatre dies.
- c) Un dia per trasllat del domicili habitual.
- d) Pel temps indispensable per al compliment d'un deure inexcusable de caràcter públic i personal, compronent l'exercici del sufragi actiu.
- e) Per realitzar funcions de representació associativa, així com de negociació col·lectiva reconeguts en aquesta Llei o en els termes reconeguts legalment o convencionalment.
- f) El temps precís per a la realització d'exàmens prenatals i tècniques de preparació al part.

4.- Els treballadors autònoms que prestin els seus serveis en les condicions previstes en el punt primer del present article, per lactància d'un fill menor de nou mesos, tenen dret a una hora d'absència del treball, que poden dividir en dues fraccions. El treballador, a la seva voluntat, pot reduir la seva jornada en mitja hora.

En els casos de naixement de fills prematurs o que per qualsevol causa hagin de romandre hospitalitzats a continuació del part, el treballador autònom té dret a absentar-se del treball durant una hora. Així mateix, i per la mateixa causa, tenen dret a reduir la seva prestació de serveis en dues hores diàries, amb la disminució proporcional de la contraprestació econòmica.

El treballador que per raons de causa legal tingui a la seva atenció directa algun menor de sis anys o disminuït físic o sensorial que no exerceixi una activitat retribuïda, té dret a una reducció de la jornada de treball d'entre un terç i un mig d'aquesta, amb la consegüent disminució proporcional de la contraprestació econòmica.

Té el mateix dret qui hagi d'encarregar-se de l'atenció directa d'un familiar fins al segon grau de consanguinitat o afinitat, que per raons d'edat, accident o malaltia no pugui valer-se per ell mateix, i que no exerceixi activitat retribuïda.

5.- La concreció horària i la determinació del període de gaudi dels permisos contemplats en l'apartat anterior correspon al treballador autònom dins la seva jornada ordinària. Les discrepàncies que puguin sorgir entre el treballador autònom i l'empresari per aquesta matèria han de ser resoltes per la jurisdicció social.

6.- Durant el període de gaudi degudament justificat dels permisos indicats, l'empresari no pot rescindir la relació de prestació de serveis establerta amb l'autònom, ni reclamar-li el compliment de la prestació establerta, ni cap indemnització per danys i perjudicis causats com a conseqüència de la interrupció de la prestació.

SECCIÓ TERCERA.- INFRACCIONS I SANCIONS DE L'AUTÒNOM DEPENDENT

Article 15. Faltes i sancions dels treballadors autònoms dependents.

1. Els treballadors autònoms dependents poden ser sancionats per la direcció de l'empresa en virtut d'incompliments de la prestació de serveis, conforme amb la gradació de faltes i sancions que s'estableixin en les disposicions legals o convencionals d'aplicació.

2. La valoració de les faltes i les corresponents sancions imposades per la direcció de l'empresa han de ser sempre revisables davant la jurisdicció competent. La sanció de faltes greus i molt greus requereix comunicació escrita al treballador autònom fent constar la data i els fets que la motiven.

3. No es poden imposar sancions que consisteixin en la minoració de períodes de descans o multa d'haver.

CAPÍTOL III.-MODIFICACIÓ, SUSPENSÍO I EXTINCIÓ DEL CONTRACTE

SECCIÓ PRIMERA MODIFICACIÓ DEL CONTRACTE

Article 16. Modificació de les condicions contractuals pactades.

L'empresari principal no pot modificar, a la seva sola instància, les condicions contractuals pactades amb el treballador autònom dependent.

No obstant això, si es produeixen modificacions substancials de les condicions contractualment pactades susceptibles de perjudicar la posició econòmica o professional del treballador autònom dependent, aquest té dret a rescindir el seu contracte amb la corresponent indemnització dels danys i perjudicis que aquesta rescissió li causi.

Amb vista a la determinació de les bases i càlculs de la indemnització referida en el punt anterior, cal seguir els convenis o acords col·lectius relatius als treballadors autònoms que es desenvolupin al si de l'empresa o en el sector de què es tracti, tenint en compte tant les inversions realitzades com el perjudici professional que aquesta rescissió li causi.

SECCIÓ SEGONA. SUSPENSÍO DEL CONTRACTE

Article 17. Suspensió del contracte.

1.- El contracte pot suspendre's quan concorri alguna de les causes següents:

- a) Mutu acord de les parts.
- b) Les consignades vàl dament al contracte o en els pactes i convenis col·lectius.
- c) La incapacitat temporal del treballador autònom.
- d) Maternitat, risc durant l'embaràs de la dona treballadora i adopció o acolliment, preadoptiu o permanent de menors de menys de sis anys.
- e) Privació de llibertat quan no existeixi sentència condemnatòria.
- f) Força major temporal.
- g) L'exercici d'accions col·lectives reivindicatòries.
- h) Tancament legal de l'empresa.

2.- La suspensió exonera les parts de les seves obligacions recíproques de prestar serveis i remunerar-los tret que en els supòsits previstos en els apartats a) i b), estigui previst cap altre tipus de suspensió contractualment o convencionalment pactat.

Article 18. Suspensió del contracte de prestació de serveis per maternitat o adopció.

1.- En el supòsit de part, la suspensió té una durada de setze setmanes, que s'han de gaudir de forma interrompuda, ampliables en el supòsit de part múltiple en dues setmanes més per cada fill a partir del segon. El període de suspensió s'ha de distribuir a opció de la interessada sempre que sis setmanes siguin immediatament posteriors al part.

2.- En els casos de part prematur i en aquells en què, per qualsevol altra causa, el nadó hagi de romandre hospitalitzat a continuació del part, el període de suspensió pot computar-se a partir de la data de l'alta hospitalària. S'exclouen d'aquest còmput les primeres sis setmanes posteriors al part, de suspensió obligatòria del contracte de la mare.

3.- En els supòsits d'adopció i acolliment tant preadoptiu com permanent, de menors de fins a sis anys, la suspensió té una durada de setze setmanes interrompudes, ampliable en el supòsit d'adopció o acolliment múltiple en dues setmanes més per cada fill a partir del segon, comptades, a elecció del treballador autònom, bé a partir de la decisió administrativa o judicial d'acolliment, bé a partir de la resolució judicial per la qual es constitueix l'adopció. La durada de la suspensió és així mateix de

setze setmanes en els supòsits d'adopció i acolliment de menors majors de sis anys d'edat quan es tracti de menors discapacitats o minusvàids o que per les seves circumstàncies i experiències personals o que per provenir de l'estranger, tinguin dificultats especials d'inserció social o familiar.

En els supòsits d'adopció internacional, quan sigui necessari el desplaçament previ dels pares al país d'origen de l'adoptat, el període de suspensió, previst per a cada cas en el present article, pot iniciar-se fins a quatre setmanes abans de la resolució per la qual es constitueix l'adopció.

Article 19. Suspensió del contracte de prestació de serveis per risc durant l'embaràs.

1.- Quan del procés d'avaluació de riscos per a la seguretat i salut revelin un possible risc sobre l'embaràs o la lactància de la dona treballadora, s'han d'adoptar les mesures necessàries per evitar l'exposició a aquest risc.

2.- Quan aquesta adaptació no resulti possible o, malgrat que hi hagi adaptació, les condicions de prestació del servei puguin influir negativament en la seguretat i la salut de la treballadora embarassada o del fetus, i així ho certifiquin els serveis Mèdics de l'Institut Nacional de la Seguretat Social o de les mútues, amb l'informe mèdic del Servei Nacional de Salut, pot declarar-se el pas de la treballadora afectada a la situació de suspensió del contracte de prestació per risc de l'embaràs.

3.- La suspensió del contracte per aquesta causa finalitza el dia que s'iniciï la suspensió del contracte per maternitat biològica o quan desapareguin les circumstàncies que van motivar la suspensió per risc durant l'embaràs.

SECCIÓ TERCERA. EXTINCIÓ DEL CONTRACTE

Article 20. De l'extinció del contracte.

El contracte de prestació de serveis s'extingeix:

- a) Per mutu acord de les parts.
- b) Per les consignades vàlidament al contracte, tret que suposin abús de dret manifest per part de l'empresari principal.
- c) Per l'expiració del temps convingut.
- d) Per la dimissió del treballador respectant el preavis per escrit pactat al contracte, que no pot ser superior a un mes.
- e) Per mort, gran invalidesa o invalidesa permanent total del treballador, o de l'empresari si no s'opera una successió a l'empresa.
- f) Per força major que impossibiliti definitivament el compliment de la prestació contractada.
- g) Per voluntat del treballador fonamentada en l'incompliment empresarial de les condicions pactades, en aquest cas el treballador autònom dependent té dret a les indemnitzacions pactades al contracte de prestació de serveis, en el conveni col·lectiu aplicable, i si no n'hi ha, en els danys i perjudicis que aquest incompliment li hagi causat, tenint en compte tant les inversions realitzades com el perjudici

professional que aquesta rescissió li causa.

h) Per decisió de l'empresari davant l'incompliment greu i culpable dels deures assumits pel treballador mitjançant el contracte de prestació de serveis, que dona lloc al rescabament dels danys i perjudicis causats pactats al contracte, conveni col·lectiu o els que així determini la jurisdicció social.

i) Per la mera voluntat de l'empresari mitjançant preavis per escrit. El termini de preavis és d'un mes per any de vigència del contracte, amb un màxim de 6 mesos. Si ha estat vigent per un període inferior a un any, el preavis ha de ser d'un mes. Igualment ha d'indemnitzar els danys i perjudicis causats segons el que preveu la lletra g).

TÍTOL II DRETS COL·LECTIUS DEL TREBALLADOR AUTÒNOM

CAPÍTOL I DRETS DE LLIBERTAT SINDICAL I ASSOCIACIÓ

Article 21. Dret de llibertat sindical.

Els treballadors autònoms tenen dret a sindicar-se lliurement en els termes previnguts en la Llei Orgànica de Llibertat Sindical.

Article 22. Dret d'associació.

Els treballadors autònoms poden associar-se per a la defensa dels seus interessos professionals d'acord amb el que disposa l'article 22 de la Constitució espanyola. Fins que es desenvolupi una legislació específica en aquesta matèria, les associacions d'autònoms poden acollir-se a allò que s'ha establert per la Llei 19/77.

CAPÍTOL II NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA

Article 23. Legitimació.

Les organitzacions que resultin representatives dels treballadors autònoms, d'acord amb el que disposa l'article 47, apartats 1 i 2 d'aquest Estatut, poden negociar acords i convenis col·lectius amb la representació de les empreses per regular les condicions de prestació dels seus serveis i el marc de realització de la seva activitat.

Article 24. Eficàcia.

Els convenis i acords col·lectius regulats en aquesta Llei vinculen tots els treballadors autònoms i empresaris dins el seu àmbit d'aplicació i període de vigència.

Article 25. Contingut.

Dins el respecte a les lleis, els acords i convenis col·lectius poden regular les condicions de prestació de serveis i de realització de l'activitat del treballador autònom, així com qualssevol matèries d'índole econòmica, sindical, i totes les altres que afectin la relació existent entre el treballador autònom i l'empresari.

Article 26. Aplicació i interpretació d'acords i convenis col·lectius.

Els conflictes derivats de la interpretació i aplicació dels acords i convenis col·lectius subscrits entre els treballadors autònoms i els empresaris han de ser resolts pel procediment de mediació i arbitratge per solucionar les controvèrsies de caràcter col·lectiu que les parts estableixin, i si no n'hi ha, per la jurisdicció social.

CAPÍTOL III

Article 27. Atur Reivindicatiu.

Els treballadors autònoms podran realitzar aturades reivindicatives en els termes previnguts en el Reial Decret Llei de Relacions de Treball 17/1977 de 4 de març o, si s'escau, per les normes específiques que ho desenvolupin.

Els pactes o condicions establerts en els contractes individuals de prestació de serveis concertats pels treballadors autònoms que continguin la renúncia o impliquin qualsevol altra restricció relativa a l'exercici d'aquest dret són nuls.

TÍTOL III

PROTECCIÓ SOCIAL I SALUT DELS TREBALLADORS AUTÒNOMS

CAPÍTOL I PROTECCIÓ SOCIAL

Article 28. Enquadrament

Els treballadors que reuneixin les característiques descrites en l'article 1 del present Estatut estan obligatòriament inclosos en el Règim Especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms regulat en el Decret 2530/70.

Resten exclosos aquells que, encara que reuneixin les característiques de l'article 1, en raó de l'activitat que exerceixin hagin d'incloure's en el Règim Especial de Treballadors del Mar i el Règim Especial Agrari.

El cònjuge i els parents per consanguinitat o afinitat fins al tercer grau inclòs dels treballadors determinats en el nombre anterior no estan obligats a donar-se d'alta en el Règim Especial de Treballadors Autònoms, si ostenten la condició d'assalariats respecte d'aquells.

Article 29. Cotització.- Mínim exempt.

Estan exempts de l'obligació de cotitzar els treballadors autònoms que, bé com a conseqüència de l'inici de l'activitat, bé per les característiques especials d'aquesta, acreditin l'obtenció d'ingressos per sota de la quantia que reglamentàriament es determini, i que no ha de ser inferior en cap cas als 6.000 E en còmput anual.

Aquesta exempció és d'acolliment voluntari per part de l'interessat, i s'ha de mantenir durant tot el temps que duri la condició establerta.

Article 30. Treball autònom a temps parcial.

Els treballadors autònoms poden exercir la seva activitat a temps parcial, i donar-se d'alta en el Règim especial sota aquesta circumstància quan per raons de compatibilització amb una altra activitat, o per ser autònoms dependents i estar així contractats per l'empresari principal, emprin per a l'acompliment de la seva activitat autònoma 20 hores o menys en còmput setmanal.

La reducció de jornada descrita ha de donar lloc a una reducció proporcional en la cotització i en les conseqüents prestacions que se'n deriven.

Article 31. Prestació per cessament d'activitat quan existeixin causes objectives.

Els treballadors autònoms tenen dret a obtenir una prestació per cessament d'activitat quan existeixin causes objectives que els impedeixin l'acompliment de la seva activitat.

S'entén, als efectes del que estableix l'article anterior, que hi ha causes objectives quan l'autònom dependent, podent i volent treballar, vegi rescindida, sense causa, la seva relació contractual per l'empresari del qual depèn econòmicament.

Les condicions d'accés, determinació de la cotització i abast de la protecció s'han d'establir reglamentàriament.

Article 32. Jubilació anticipada.

1. Els treballadors que reuneixin les condicions exigides per tenir dret a la pensió de jubilació a excepció de l'edat, que ha de ser inferior en cinc anys com a màxim, a l'exigida amb caràcter general, poden accedir a la jubilació anticipada .

2. El règim jurídic de la jubilació anticipada a què es refereixen els apartats anteriors és el que reglamentàriament s'estableixi.

Article 33. Pluriactivitat.

1.- Quan s'acreditin cotitzacions a diversos règims i no es causi dret a pensió a un d'ells, les bases de cotització acreditades en aquest últim en règim de pluriactivitat poden ser acumulades a les del Règim en què es causi la pensió, exclusivament per a la determinació de la base reguladora d'aquesta, sense que la suma de les bases pugui excedir el límit màxim de cotització vigent en cada moment.

2.- Als efectes de la determinació de la base reguladora de la pensió de jubilació,

perquè pugui efectuar-se l'acumulació de les bases de cotització prevista en l'apartat anterior, cal que s'acrediti la permanència en la pluriactivitat durant els deu anys immediatament anteriors al fet causant.

3.- En qualsevol altre cas, s'ha d'acumular la part proporcional de les bases de cotització que correspongui al mateix temps realment cotitzat en règim de pluriactivitat dins el període a què es refereix el paràgraf anterior.

Article 34. Capitalització per desocupació.

Es permet la percepció d'una sola vegada el total de les quantitats meritades en concepte de prestació per desocupació, per a aquells desocupats que vulguin donar-se d'alta com a autònoms i presentin una iniciativa adequada.

CAPÍTOL II CONTINGÈNCIES PROFESSIONALS

Article 35. Concepte d'accident de treball.

1. S'entén per accident de treball tota lesió corporal que el treballador autònom pateixi amb ocasió o per conseqüència de la seva activitat professional.

2. Tenen la consideració d'accident de treball els que pateixi el treballador en anar o tornar del lloc de prestació de l'activitat, o per causa o conseqüència d'aquesta.

CAPÍTOL III SEGURETAT I SALUT

Article 36. Seguretat i salut del treballador autònom.

1. Els treballadors autònoms tenen el dret i l'obligació d'establir unes mesures de protecció eficaç en matèria de seguretat i salut en el treball destinades a la protecció de la seva pròpia salut i a la dels treballadors a càrrec seu, enfront dels riscos laborals.

2. Els drets d'informació, consulta i participació, formació en matèria preventiva, paralització de l'activitat en cas de risc greu i imminent i vigilància del seu estat de salut, en els termes previstos en la present llei, formen part del dret dels treballadors a una protecció eficaç en matèria de seguretat i salut en el treball i s'han d'articular eficaçment mitjançant la col·laboració de les organitzacions representatives del col·lectiu.

Article 37. Seguretat i salut de l'autònom dependent.

1. L'empresari té el deure d'establir les mesures necessàries per assegurar una protecció eficaç del treballador autònom dependent enfront dels riscos laborals.

2. Correlativament, el treballador autònom dependent està obligat a observar en el

desenvolupament de la seva activitat les mesures legals i reglamentàries de seguretat i salut que se li apliquin.

3. L'autònom dependent té dret a participar a través dels seus representants legals en la inspecció i control de les mesures de seguretat i salut adoptades al centre de treball.

TÍTOL IV

RÈGIM FISCAL

Article 38.

S'estableix una Comissió Consultiva Nacional del Règim Fiscal del Treball Autònom, en la qual han de participar els representants de les organitzacions del col·lectiu i de les administracions públiques implicades i que treballarà amb vista a establir els mecanismes adequats que permetin:

1. L'establiment d'incentius fiscals per a l'autoocupació, especialment dirigits a l'inici de l'activitat.
2. Reducció de càrregues fiscals per impostos directes en els primers exercicis de l'activitat.
3. Introducció d'incentius fiscals que afavoreixin l'associacionisme econòmic dels treballadors autònoms.
4. La possibilitat que els autònoms que declarin per estimació directa, sigui normal o simplificada, l'aplicació d'elements correctors en funció del volum de vendes, bé per augmentar l'activitat o per incentivar el creixement del teixit empresarial.
5. Elevació del llindar de subjecció a IVA per a autònoms.
6. Foment de sistemes de deducció impositives per activitats de R+D
7. Simplificació de les obligacions fiscals formals.
8. Ampliació de les possibilitats d'acollir-se al sistema de declaració per mòduls per a noves professions no contemplades en l'actualitat.
9. Adaptació dels mòduls existents a la realitat econòmica actual.
10. Revisió del règim de deducibilitat de despeses.
11. Ampliació i millores dels sistemes de deduccions i bonificacions per creació d'ocupació.
12. Establiment de programes públics d'informació, formació i assessorament tributari al nou autònom.
13. Revisió del tractament fiscal de transmissió del negoci a familiars.
14. Establiment d'incentius fiscals per a la internacionalització i comerç exterior.
15. Neutralitat fiscal respecte a operar o no mitjançant persones jurídiques.
16. Desaparició del recurs cameral.

TÍTOL V DE LA RESPONSABILITAT PATRIMONIAL DEL TREBALLADOR AUTÒNOM.

SECCIÓ PRIMERA

RESPONSABILITAT PATRIMONIAL

Article 39. Declaració i registre de béns afectes.

1. El treballador autònom, en el termini de quinze dies des de l'inici de la seva activitat, ha de presentar per a la seva inscripció en el Registre Mercantil del domicili social una declaració de béns afectes, que ha d'incloure la descripció i valoració que correspongui a aquells que queden vinculats a l'exercici de la seva activitat.

2. Només poden ser objecte d'aportació els béns o drets patrimonials susceptibles de valoració econòmica. En cap cas poden ser objecte d'aportació el treball o els serveis.

3. Els treballadors autònoms han de respondre enfront dels creditors socials de la realitat d'aquestes aportacions i del valor que se'ls hagi atribuït.

Article 40. Limitació de responsabilitat.

La responsabilitat dels treballadors autònoms derivada dels danys i perjudicis causats com a conseqüència de l'exercici de la seva activitat, s'estén exclusivament a la quantia dels béns declarats afectes i inscrits com a tals en el registre mercantil.

SECCIÓ SEGONA DEL CONCURS DELS TREBALLADORS AUTÒNOMS

Article 41. De l'autònom concursat.

1.- En el cas que el treballador autònom sigui declarat concurs, l'administració concursal ha de comptar entre els seus membres amb un tècnic expert en treball autònom designat a instàncies del jutge competent, per les organitzacions més representatives del col·lectiu, els qui han d'habilitar i supervisar les actuacions dels professionals per ells homologats.

2.- Si la tramitació del concurs ha de realitzar-se a través del procediment abreujat, l'únic component de l'administració ha de ser el designat per les organitzacions de què hem fet esment.

SECCIÓ TERCERA DELS AUTÒNOMS COM A CREDITORS CONCURSALS

Article 42. Dels autònoms dependents.

1.- Els crèdits que ostentin els autònoms dependents enfront del seu empresari principal declarat concurs, pels últims trenta dies de treball i en quantia que no superi el doble del salari mínim interprofessional, gaudeixen de preferència sobre qualsevol altre crèdit, encara que aquest es trobi garantit per penyora o hipoteca.

2.- Els crèdits que ostentin els autònoms dependents enfront del seu empresari

principal declarat concurs han de gaudir de preferència sobre qualsevol altre crèdit respecte dels objectes elaborats pels treballadors mentre siguin propietat o estiguin en possessió de l'empresari.

3.- Els crèdits per salaris no protegits en els apartats anteriors tenen la condició de singularment privilegiats en la quantia que resulti de multiplicar el triple del Salari mínim interprofessional pel nombre de dies del salari pendent de pagament, gaudint de preferència sobre qualsevol altre crèdit, excepte els crèdits amb dret real, en els supòsits en què aquests, d'acord amb la Llei, siguin preferents. Les indemnitzacions per acomiadament en la quantia corresponent al mínim legal calculada sobre una base que no superi el triple del salari mínim tenen la mateixa consideració.

4.- El termini per exercitar els drets de preferència del crèdit salarial és d'un any, a comptar del moment en què va haver de percebre's el salari, i un cop transcorregut, aquests drets prescriuen.

5.- Les preferències reconegudes en els apartats precedents s'han d'aplicar en tots els supòsits en els que, no trobant-se l'empresari declarat en concurs, els corresponents crèdits concorrin amb un altre o altres sobre béns d'aquell. En cas de concurs, s'han d'aplicar les disposicions de la Llei concursal relatives a la classificació dels crèdits i a les execucions i constreyniments.

Article 43. Dels autònoms en general.

1.- Els crèdits que ostentin els autònoms enfront de l'empresari declarat concurs han de gaudir de preferència sobre qualsevol altre crèdit a excepció dels salarials, i dels previnguts en l'article anterior, encara que aquest es trobi garantit per penyora o hipoteca.

2.- Els crèdits que ostentin els autònoms enfront de l'empresari declarat concurs han de gaudir de preferència sobre qualsevol altre crèdit respecte dels objectes elaborats pels treballadors mentre siguin propietat o estiguin en possessió de l'empresari.

TÍTOL VI

L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA I EL TREBALL AUTÒNOM

SECCIÓ PRIMERA

FOMENT I PROMOCIÓ DEL TREBALL AUTÒNOM

Article 44. Treball autònom i Administració pública.

1.- L'Estat ha d'adoptar les mesures necessàries amb vista a la promoció, estímul i desenvolupament del treball autònom i de l'autoocupació i de les seves estructures d'integració econòmica i representativa, la llibertat i de la qual autonomia garantirà

2.- Ha d'actuar en aquest ordre amb caràcter general a través el Ministeri de Treball i Afers Socials, sense perjudici de les facultats d'altres ministeris per raó de l'activitat empresarial o professional implicada. Així mateix, ha d'assegurar la coordinació

interministerial en la feina de foment del treball autònom i crear el marc d'actuació en les competències que corresponguin a la comunitats autònomes.

Article 45. Foment i promoció.

Els poders públics han de realitzar les polítiques actives adequades destinades a l'incentiu del treball autònom, tenint com a objectius principals:

- 1.- El suport als emprenedors que pertanyin a col·lectius que presenten especials dificultats d'accés al mercat laboral, com són els desocupats majors de 45 anys, joves, dones, discapacitats i aturats de llarga durada, realitzant d'aquesta manera una política de discriminació positiva per pal·liar les diferències d'ajustament entre l'oferta i la demanda d'aquest mercat.
- 2.- Suport al treball autònom en l'àmbit d'activitats innovadores vinculades amb els nous jaciments d'ocupació, de prestació de serveis d'interès públic o social.
- 3.- Accions de difusió dels principis i valors propis del treball autònom.
- 4.- Accions de foment de l'associacionisme i la cooperació en l'àmbit del treball autònom.
- 5.- Incentius a l'inici de l'activitat, com ara l'assessorament tècnic i tutelatge de les iniciatives en fase de creació, elaboració de plans de viabilitat, suport als processos de planificació i ajuda a la formació professional.
- 6.- Donar a conèixer i impulsar la utilització de tecnologies de la informació i la comunicació en el sector.
- 7.- Promoure la creació de plataformes d'autònoms, que facilitin la cooperació i que creïn sinergies entre els treballadors autònoms que millorin la seva capacitat competitiva.
- 8.- Establir clàusules de discriminació positiva en els concursos públics per a autònoms, especialment si es troben en situació d'exclusió social.
- 9.- Afavorir la interlocució institucional a tots els nivells de les associacions més representatives.
- 10.- Eliminació dels obstacles que les treballadores autònomes trobin per al desplegament de la seva activitat, tenint en compte especialment la conciliació entre la vida familiar i professional.

SECCIÓ SEGONA DEL CONSELL ESTATAL DEL TREBALL AUTÒNOM

Article 46. Natura jurídica.

El Consell Estatal del Treball Autònom (CETA) es configura com màxim òrgan de promoció i representació del treball autònom i de les seves organitzacions i gaudeix de personalitat jurídica i plena capacitat d'obrar per al compliment dels seus fins.

Article 47. Objecte.

Correspon al Consell Estatal del Treball Autònom:

- a) La difusió dels principis inspiradors del treball per compte propi o autònom, estimulants la difusió i la formació en els principis inspiradors del seu Estatut regulador.
- b) Informar els projectes i disposicions legals i reglamentàries que es refereixin o afectin directament el treball autònom i les seves associacions.
- c) Promoure l'organització de serveis d'interès comú per als treballadors autònoms i les seves agrupacions econòmiques, així com representatives.
- d) Contribuir al perfeccionament del règim legal i institucional de l'ordenament socioeconòmic de l'Estat i participar en les institucions i organismes per al seu millor fi.
- e) Col·laborar en la representació internacional del treball autònom espanyol, particularment en l'àmbit de la Unió Europea. Promoure en aquest àmbit totes les recomanacions i normes legals que siguin d'interès.
- f) Ajudar a l'ordenació dels sistemes d'arbitratge previstos en la legislació, especialment en l'Estatut del Treball Autònom, per a les qüestions litigioses que se suscitin entre els treballadors autònoms o entre aquests i els tercers.
- g) Col·laborar en l'establiment i regulació dels sistemes de capacitació professional.

Article 48. Composició

El Consell Estatal del Treball Autònom està integrat per:

- Les associacions estatals d'autònoms (empresaris, professionals o treballadors) més representatives en el conjunt de l'Estat espanyol.
- Representants dels ministeris de l'Administració central de l'Estat. Representants de les comunitats autònomes. Als efectes de la composició del CETA, així com per a l'exercici de les funcions contemplades pel present Estatut, s'entén per associacions més representatives:

1.- Aquelles que, tenint caràcter intersectorial i àmbit nacional, estiguin constituïdes en exclusiva per empresaris o treballadors autònoms i integrades, per Estatut o resolució congressual, al si de les associacions empresarials o organitzacions sindicals més representatives, que formin part del diàleg social institucional.

2.- Aquelles que, sent independents, compleixin les condicions mínimes marcades pel Ministeri de Treball i Afers Socials, d'acord amb nivells d'afiliació i implantació suficient.

Article 49. Òrgans.

1.- El Ple del Consell, que n'ha de configurar la voluntat.

2.- La Comissió Executiva Permanent del CETA constituïda per tres representants de les associacions, tres de l'Administració central i tres de les administracions autonòmiques que han de designar, d'entre els seus membres, un president i un secretari.

3.- Ple del Consell, que ha de configurar la voluntat del Consell.

TÍTOL VII.- TUTELA JUDICIAL

Article 50. Jurisdicció.

Els òrgans jurisdiccional de l'ordre social han de conèixer totes les qüestions litigioses que se suscitin en aplicació d'aquesta Llei.

En allò no previst en el Text Refós de la Llei de Procediment Laboral, s'ha d'aplicar com a dret supletori, la Llei d'Enjudiciament Civil.